

CONTENTS

ตอนที่ 17 ลมทะเลอันหวานชื่น	5
ตอนที่ 18 การตัดสินใจที่พังทลาย	25
ตอนที่ 19 เสน่ห์ตราศิมทับต์	44
ตอนที่ 20 คำพูดที่พูดออกมาไม่ได้	65
ตอนที่ 21 พบรู้เรื่องของเธอทุกอย่างนะ	84
ตอนที่ 22 หัวอกที่อยากหาช่วย	105
ตอนที่ 23 เธอซู้ทุกซ์รอมาน	125
ตอนที่ 24 หัวใจอันอ่อนโยน	145
ตอนที่ 25 เดือนแห่งการตัดสินใจ	165

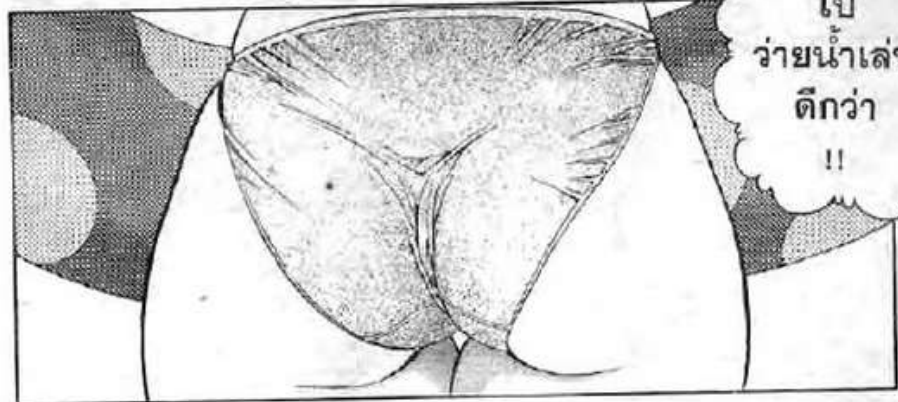
ตอนที่ 17 ลมทะเล
อันหวานชื่น

ว้าว !!

ทะเล
ทะเล
!!

ไป
ว่ายน้ำเล่น
ดีกว่า
!!

ขอตัว
ไป
ก่อน
นะ

แป๊ะล๊ะสิ
มันหายของ
อิชิกิจัง ทำเอา
เจ้าตัวน้อยของ
ฉันตื่นชะแล้ว
นะ

หน้าอก
ก็บาละสีม
กว่าที่คิดไว้ซะ
แกว่จันนี่มัย
?

เฮ้อ:

เฮ้~
นี่แกจะ
โกรธฉันไป
ถึงไหน
ลองมอง
ดูรอบๆ
ก่อนซี

ที่นั่น
สวรรค์บนดิน
ชัตาเลยนะ
ขึ้นแกทำหน้า
แบบนี้คนอื่น
เห็นก็ท้าว
บ้าทรอก

เฮ้อ:
แกหลอก
ฉันแล้ว
ยังมาพูด
ต้ออีกเธอ

แต่ก็...เฮาน่า...
แบบนี้สนุกกว่า
การที่แกจะมา
กับ อีไอริจ
แค่สองต่อสอง
นะ

แกจะได้
เตรียมใจ
ได้บ้าง
ขึ้นใจ
...

เฮอ จีริงสิ
แกตัดสินใจ
เรื่องที่จะ
สักรภาพรัก
ได้แล้วไซ่มัย

ใจดีละ
ก็ไม่รู้
เหมือน
กันวะ
แต่ยัง...

แหวม...
รู้สึก
ทั้งสองคน
จะอารมณ์
ดีจิงน่า

อีชีกิ
จีง
ล่ะ ?

อ้อ
ออกไป
ว่ายน้ำ
แล้วละ

ถึงจะไม่มี
เทราทานิ
คอยผลักดัน
.....

เธอ
ขึ้นฉัน
ไปว่ายน้ำ
ดีกว่า !!

ถึงจะไม่มี
สิ่งยืนยัน
ที่ชัดเจน...

แต่
จริงๆ แล้ว
ผม....

อิโอริจังความ
กลัวว่ายนน้ำให้
เห็นจะ...แต่ใน
เพลาหน้ามืด นิลยด่าง
ว่าจะได้เห็น รุปรวม
เต็ม
อเมจิก

เออ รูนึกว่า รูนึก
ฉันนอช ประทับ
ก็ ใจ
เข่านกัน
เพื่อน

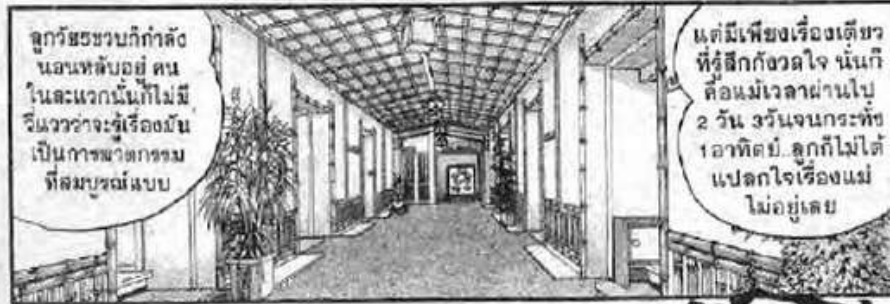

อิโอริจัง

ระหว่างที่มีปากเสียงกับเมียที่รู้เรื่องว่าไปมีเมียคนอื่นก็เกิดพิวสัชชาติขึ้น

หมอนั่นจึงได้มาเมียตัวเองทั้ง....

ลูกวิธธขวบก็กำลังนอนหลับอยู่ คนในละแวกนั้นก็ไม่มีใครมาจะรู้เรื่องมันเป็นการฆาตกรรมที่สมบูรณ์แบบ

แต่มีเพียงเรื่องเดียวที่รู้สึกกังวลใจ นั่นก็คือแม่เวลาผ่านไป 2 วัน 3 วันจนกระทั่ง 1 อาทิตย์ ลูกก็ไม่ได้แปลกใจเรื่องแม่ไม่อยู่เลย

ฝ่ายพ่อทนนไม่ไหวเลยลองถามลูกไปว่า [ไม่มีอะไรอยากจะทำตามพ่อบ้างเลย?]

พอได้ฟังลูกก็ตอบกลับไปว่า [ก็ไม่มีอะไรนี่ละ แต่]

[ทำไมพ่อต้องแบกแม่ไว้บนหลังตลอดเลยล่ะละ?]

จบแล้วนะ

โถ!

ไม่อยากฟังแล้ว

นี่ไปลองพิสูจน์อะไรกันหน้อยมัย
ที่ไกลงนี้ มีคนหาคนที่ลือกันว่ามีความฉลาดออกมาเป็นขุนนะ ไปกันมัย

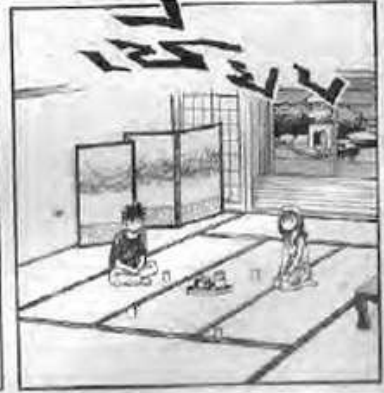
อิตจิ้งไปกันนะ!!

ไปไกลงเลยปะ มันไม่ตลกเลยนะ

อย่าไปสนใจคนใจปลาชิวเลยน่า อีจิ้งจิ้ง

เฮ้อ: คนซึ่ขลาดตาขาว

เอ่อ

กร๊บก

ฉันก็จะ
ไปเดิน
เล่น
พุน้อย
เดี๋ยวมา
นะ

เอ้

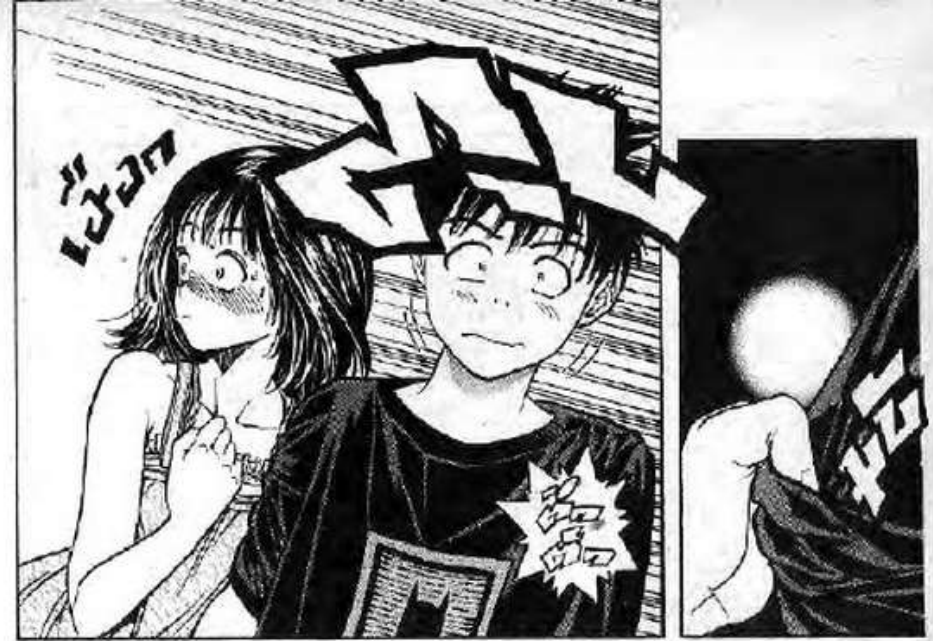

จะ
ไป
ด้วย
กัน
มั๊ย

อาจจะเป็น
วิถีที่
สกปรก
นิดหน่อย...

เพราะ
การจะอยู่ใน
ห้องคนเตี้ยหลัง
จากฝั่งเจื่อนากแล้ว
มันทำใจลำบาก
อยู่แล้ว

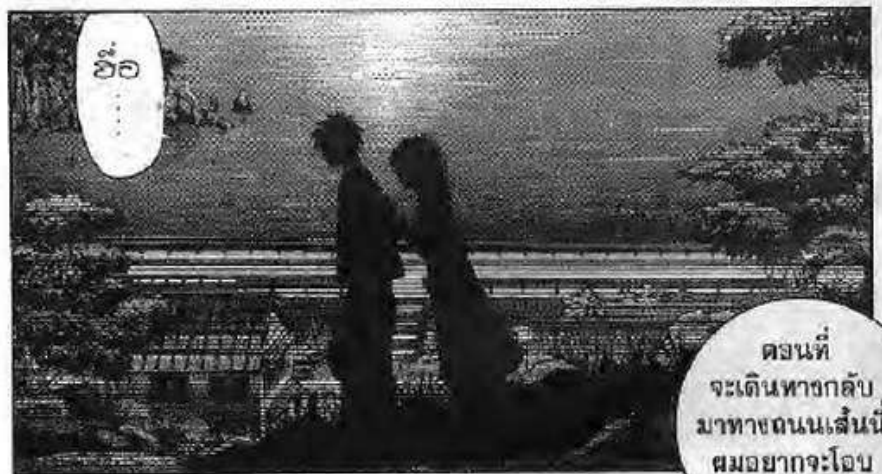
เซ็ง

เซ็ง

ขอโทษนะ...
เรื่องที่
เพราทานิดง
เล่า มันยังฝัง
อยู่ในหัว
นะ...

ขอจับแขนเสื้อ
ไปแบบนี้
ชักพิก
ได้มั๊ย?

ฮือ

ตอนที่
จะเดินทางกลับ
มาทางถนนเส้นนี้
ผมอยากจะโอบ
ไหล่เธอจัง...

อะไรกัน
ไม่เห็น
มีอะไร
เลย
นี่นา

เราจับ
กลับที่พัก
กันเถอะ
เดี๋ยวสอง
คนนั้น
จะเป็น
ห่วย

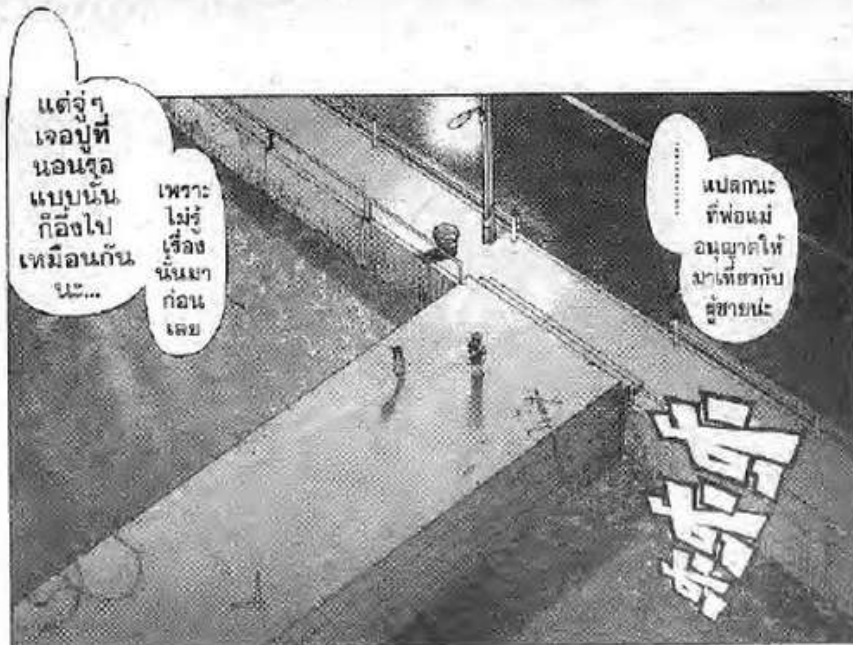
วางใจได้น่า
ฉันคิดว่า
สองคนนั้น
ไม่ได้อยู่
ในห้อง
หรอก

ถ้าหมอนั้น
ไม่ได้ใช่
ก็น่าจะพา
โยชิซึกิ
ออกไปข้าง
นอกนะ...

จะสำรวจภาพ
จึกมัน
ต้องที่
นอกห้อง
ถึงจะดี

ไอ

แต่จู่ๆ
เจอปูที่
นอนรู
แบบนี้
ก็ออกไป
เหมือนกัน
นะ...

เพราะ
ไม่รู้
เรื่อง
นั้นมา
ก่อน
เลย

แปลกนะ
ก็พ่อแม่
อนุญาตให้
มาเที่ยวกับ
ผู้ชาย

ฉัน
โกหก
ไปนะ
...

ว่ามาเที่ยว
กับเพื่อน
ผู้ทมิฬด้วย
กัน 4 คน

แต่
ก็ไม่มี
อะไร
หรอก
นะ

บีมบ๋อ
บีมบ๋อ

เกินคาด
จริงๆ....
รู้สึกว่
ใจมัน
สงบ
มาก
ทีเดียว

พูดว่าใจ
ดีละ...
ภายใน
หัวผม
มันขาว
โพลนไป
หมดเลย
มั้ง...

แบบนี้
ไม่ต้อง
พูดจายก
แม่ น้ำ
ทั้งห้า
ทั้งหก
อะไรแล้วละ

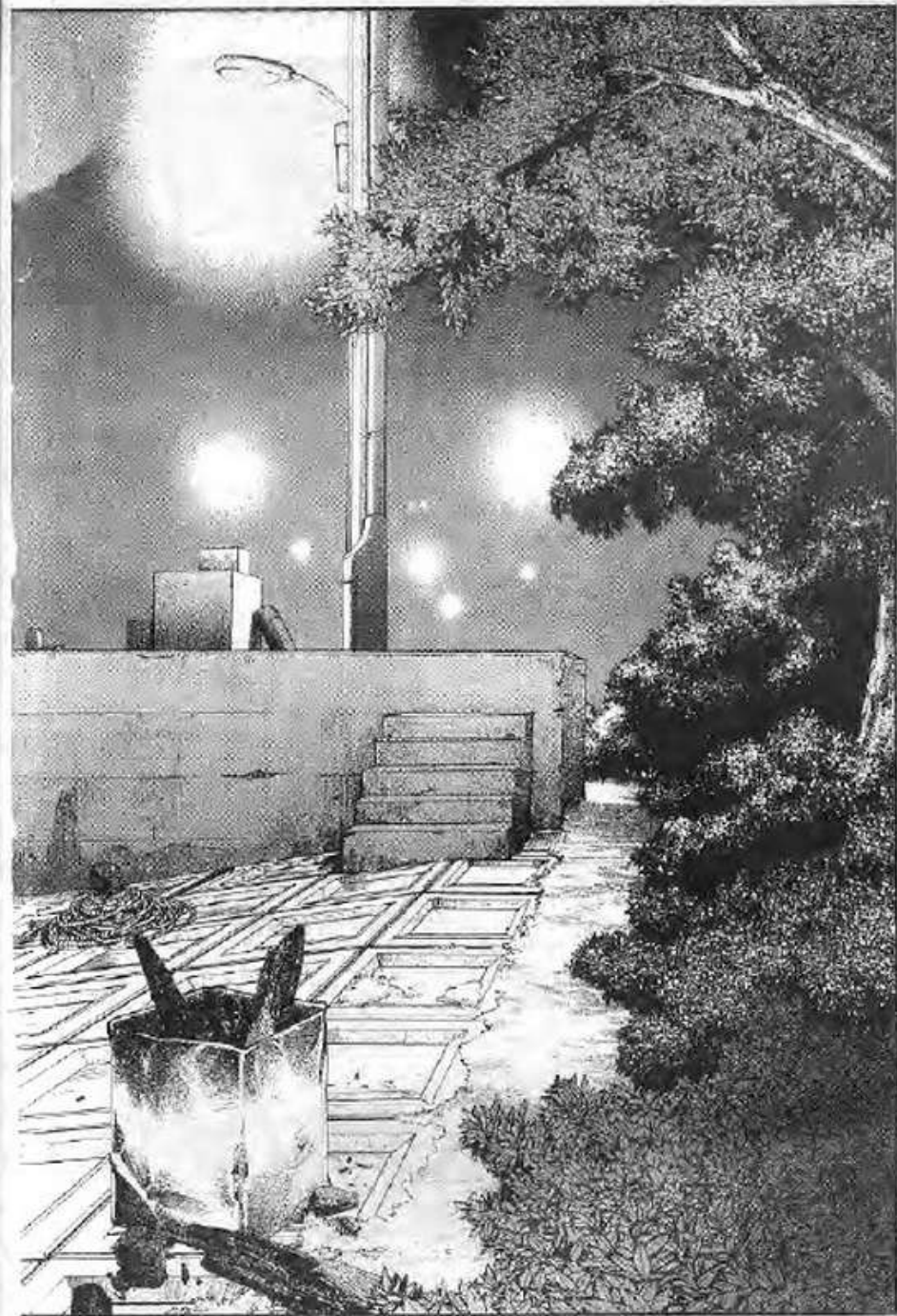
หน้ามัน
ตึงชา
ได้ที่สุดๆ
เลย

อ่า
:

ใน
เวลา
แบบนี้

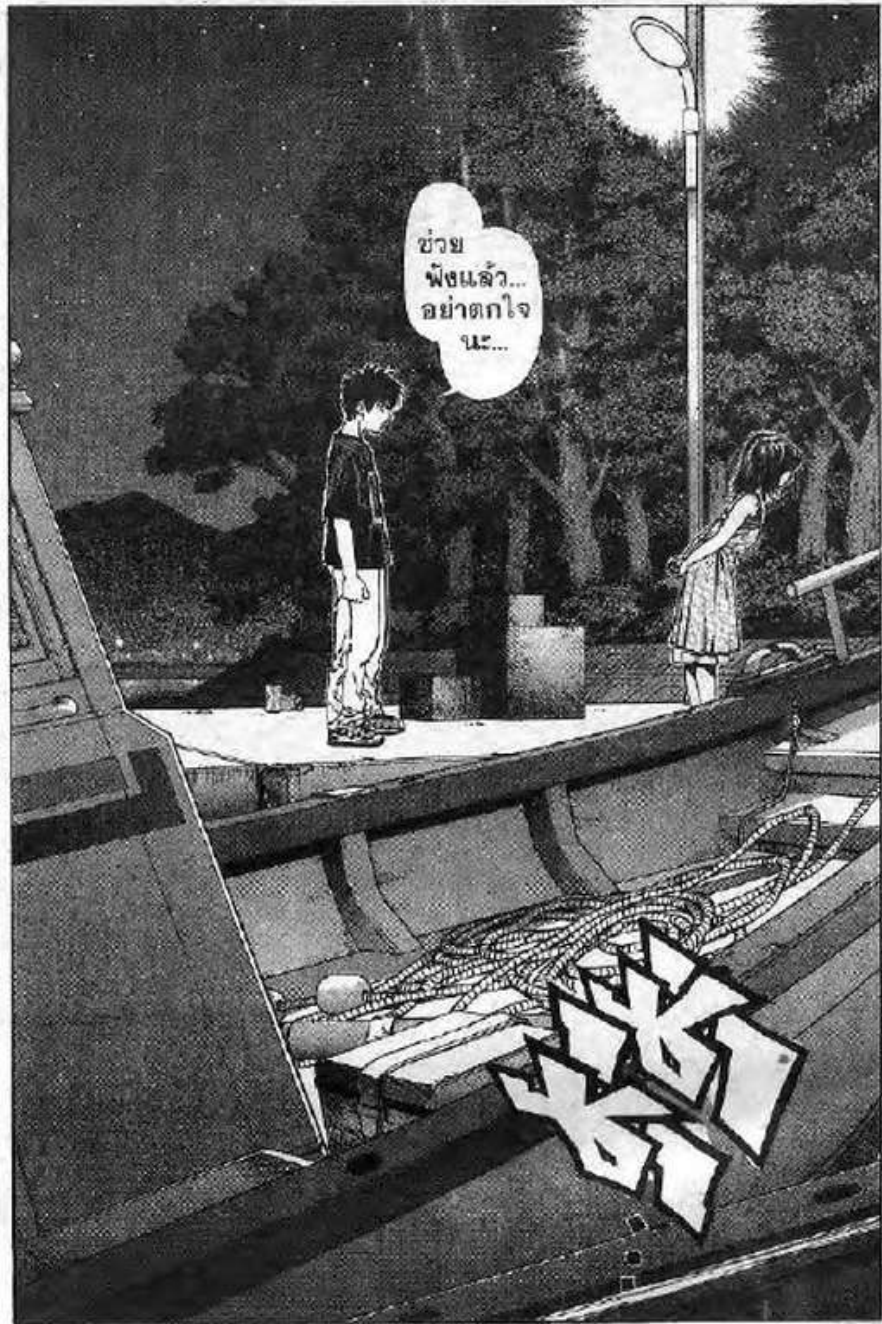
ไม่ต้อง
เตรียมตัว
เตรียมใจ
อะไรก็
พูดได้
สบาย...

ตอนที่ 18 การ
ตัดสินใจที่พังทลาย

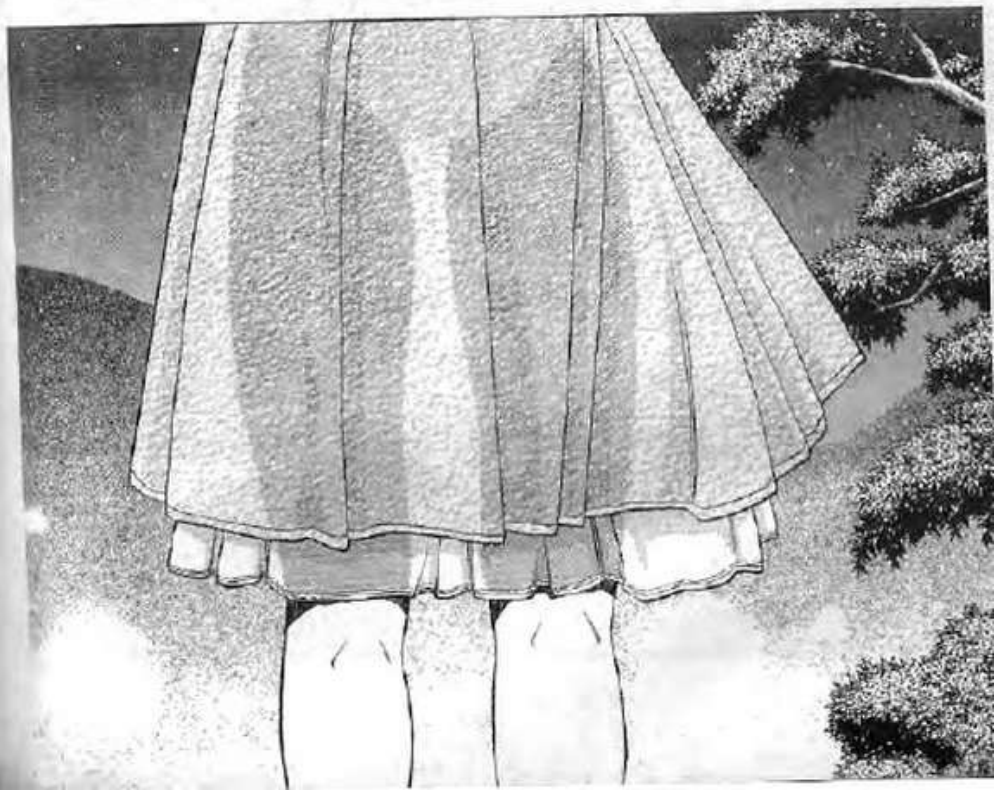

เอ*

ฉัน
นะ...

ตั้ง
แต่
เมื่อ
ก่อน
แล้ว

รู้สึก
ชอบ
เธอ
มา
ตลอด
...

พูด
ไปแล้ว
!!

ในที่สุด
ก็พูด
ออกไป
แล้ว!!

จากนี้ไป
จะมีอะไร
เปลี่ยนแปลง
นะ
จะตกนรก
หรือว่า
ขึ้นสวรรค์
กันแน่

วินาที
หลังจากนี้
ไปจะต้อง
หมดเรี่ยว
หมดแรง
ล้มลงไป
แหงแก๋

แย่ะ
พอลคิด
แบบนี้
จู่ๆก็รู้สึก
ตื่นเต้น
ขึ้นมา
เฉยๆ

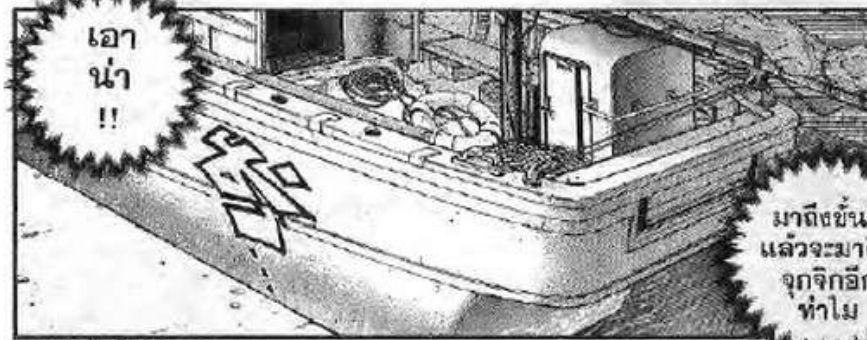
เลือดบนใบหน้า
ทั้งหมดดูเหมือน
จะฉีกแฉกไป
หัวใจชะงักแล้ว

บ้าชะมัด
รู้สึกเหมือน
จะสลบล้ม
ลงไปนอน
กับพื้นเลย

ตอนนี้
โอโริจริง
กำลังทำหน้าที่
ทำตายังไง
อยู่นะ

คงจะตก
ตลิ่งขุ่ยมั้ง
กะไว้แล้ว
ว่าต้องขุ่ย
ยากหนา

เอา
หน้า
!!

มาถึงขั้นนี้
แล้วจะมาคิด
จุกจิกอีก
ทำไม

แบบนี้
เป็นยังไง
ก็ต้องเป็น
กันล่ะ

เพราะ
ฉะนั้น
...
เออ
...
จะ
คบ
กับ
ฉัน
...

อ้อ?

อ้อ?

อะ...
อะไร
กัน?

อิโอริ
จัง
...

ทมาขความ
จำโน้?
มีนอะไรกัน
เนี้ย คงไป
หมดแล้ว

แต่อดล่าทมา
ถึงขนาดนี้แล้ว
ในช่วงที่ใจกำลัง
มีไฟอยู่ต้องลุย
ต่อไปข้างหน้า
เท่านั้น

ช่วยฟัง
หน่อย
เถอะ
อิโอริ
จัง!!

ไม่ต้องพูดอะไร ทั้งสิ้น เรายืนยัน หัวอกเดียวกันแหละด้วยฝีมือ ของฉันเอง ด้วย

อือ ...

สังเกตดูดี ๆ จะเห็นแก้มของ เทราทานิมีรอยถูกชน โดยอิชิกิยามาซันริ แบบนี้นี่เอง หัวอก เดียวกันสินะ...

อ้าว เจอตัว ชะที

เทราทานิ น่าฉงฉา แกะระซัง ะรึ้นลยู่ได้

พามา
แล้ว

ของฉัน
คน
มัดผม
ทางขวา
นะโว้ย

สวยดี
...

หวัดดี
:

10
รัก...
รัก...

จริงๆ
ที่สเบ็ดไม่ได้
ตรงกับของ
เธอทาน

นี่
พวก
ผู้ชาย
ล่ะ?

ไม่รู้สิ...
ไม่เห็นเลย
นะ...

เซโตะคุง
จะต้อง
โกรธฉันอยู่
แน่ ๆ เลย

เอ๊ะ?
ทำไม
ล่ะ?

ก็ตอน
เดินเล่นเมื่อคืน
จู่ ๆ เซโตะคุง
ก็ตั้งใจจะพูดเรื่อง
น่ากลัวขึ้นมาเนะ

ฉันเลย
อดทู่ไม่ยอม
ฟังอะไร
ทั้งสิ้น
เพราะเค้า
ทำหน้าทำตา
ชะงักกลัว
ซากนี่หว่า แฉม
จะสินบังคับให้
ฉันฟังอีก

ดังนั้น
ฉันเลย
วิ่งหนีกลับ
ที่พัก
เลย..

ก็ก่อนหน้านี้
ฟังเรื่องน่ากลัว
จากเธอทานี่
มาตั้งเยอะแยะ
แล้วนี่
ฉันคง
จับไมไหว
แล้วละ

เจ้าเทรานี่...
พาสาวคนนั้น
หายแวบไปไหน
แล้วนะ

ทั้งที่น่าจะอยู่เล่น
กับอิโอรุจังแท้ๆ
แต่ตอนนี้โทงกลับมา
อยู่กับผู้หญิงที่
ไม่รู้จักซะได้!

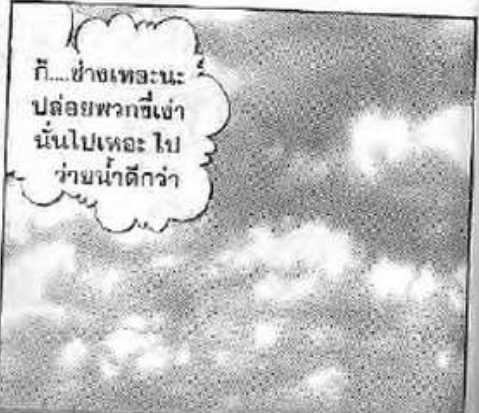

ที่เค้า
จะพูด

เป็นเรื่อง
น่ากลัว
จริงๆ
รีเปล่า
นี่?

เอ
?

ก็...ช่างเถอะนะ
ปล่อยพวกที่เข่า
นั้นไปเถอะ ไป
ว่ายน้ำดีกว่า

มีเอา
สน็อคเกิล
มาด้วย
รีเปล่า
?

ไม่มี
หรือ
!!

ฉันกำลัง
ทำอะไร
อยู่...

ฉันดินไทม์
ของฉันนะ
แล้วฉันจะใช้
ของเพื่อน
เอง

ฉันรู้จัก
ที่นี่นี่นะ
ที่นั่นมีปลา
เยอะแยะ
เต็มไปหมด
เลยละ

ไปกัน
เถอะ

ไม่เกี่ยว
กันนี่นะ!!

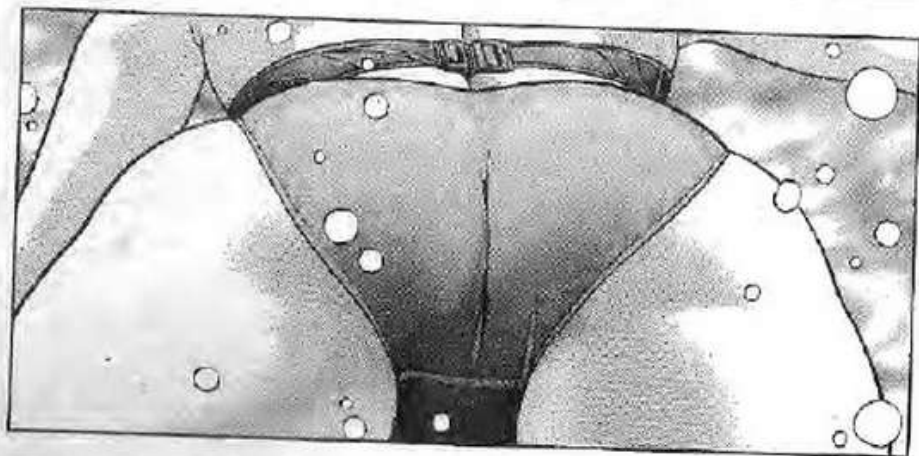
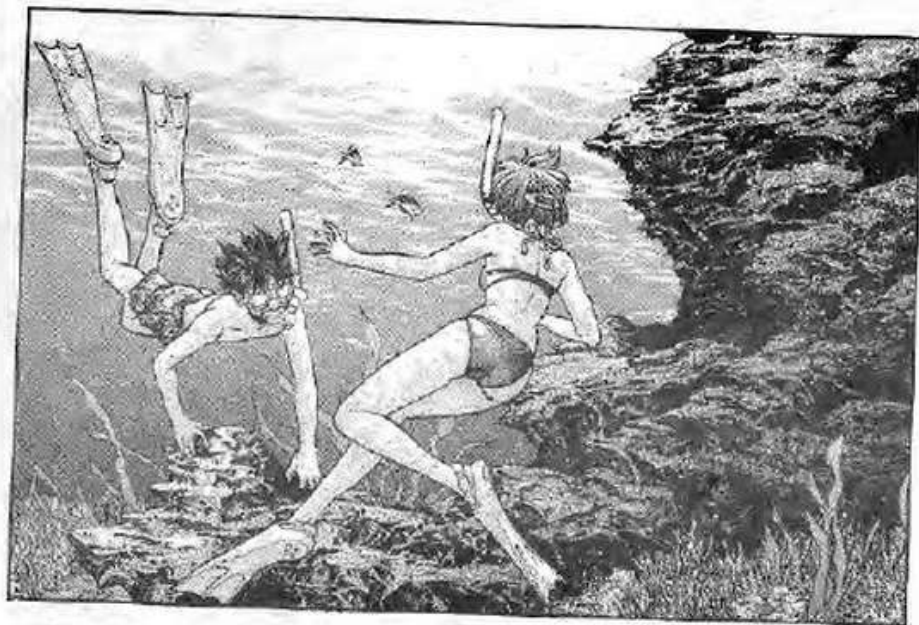

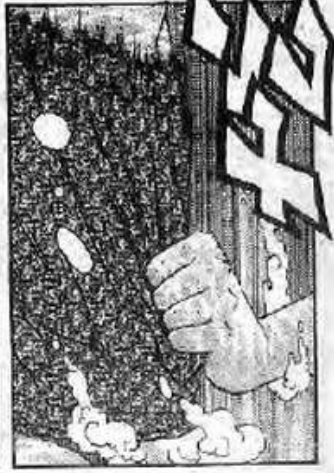
ช่างเหอะ....
ฉันถูกหักอกมานี่
นาสู๊มาสบุก
กับฤดูร้อน
ไม่ดีกว่ารี

!!

ตอนที่ 19 เสน่ห์
คราเคิมหันต์

บ้า
ที่สุด
!!

ถ้า
ฝ่ายนั้น
!!

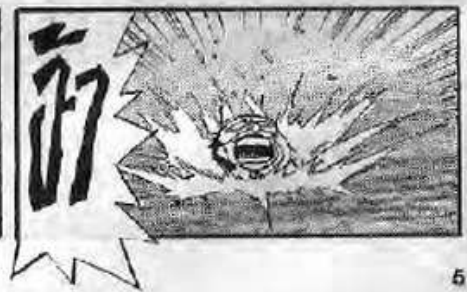
อยากเล่น
แบบนี้
นักละก็
!!!

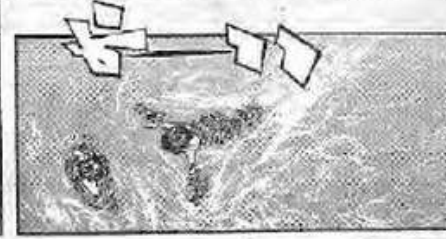

เออละ
จับได้
แล้ว

ถึง
ให้บรา
หลุด
ไปเลย...

แล้ว
ส้นคเกิด
นี่ละ!!

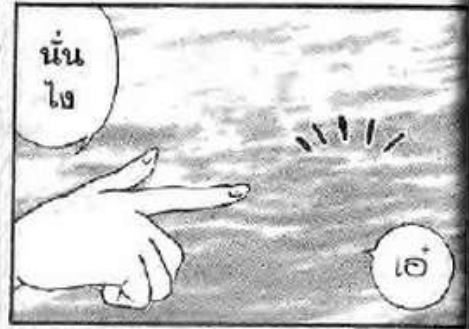

อิโอรุ
ฮิตจัง
อยู่ที่นั่น
แน่ะ
!!

เอ

นั่น
ไง

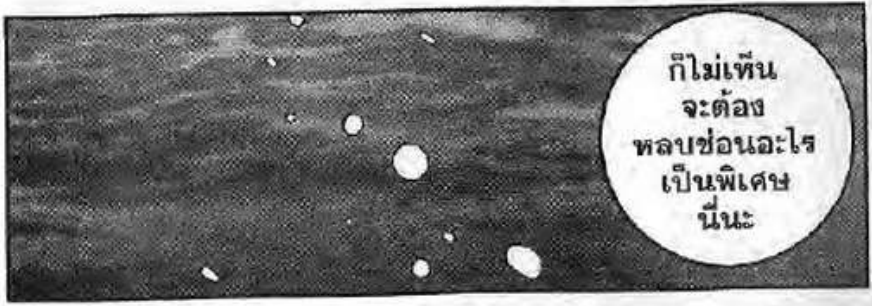
เอ

อ่าง
?

เอ
แปลก
และ อยู่
เมื่อ ตรง
ที่ นี่
นี่นา

ก็ไม่เห็น
จะต้อง
หลบซ่อนอะไร
เป็นพิเศษ
นี่นะ

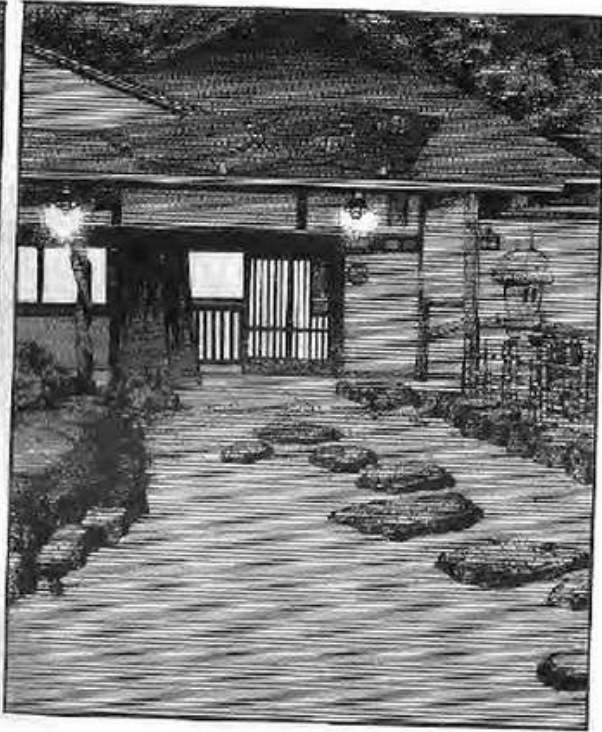
ถึงจะอยู่กับ
ผู้หญิงคนอื่น
มันก็ไม่ได้
เกี่ยวข้องกับอะไร
กับ อิโอรุจัง
เลย...

แต่...
ทำไมถึง
รู้สึกผิด
ถึงขนาดนี้
นะ....

ไม่เกี่ยวข้องกับ
อิโอริจัง
เลยนะ
!!

แกจะไปแคร์
ผู้หญิงที่
ไม่รักแก
ไปทำไม หา
อิจิตากะ

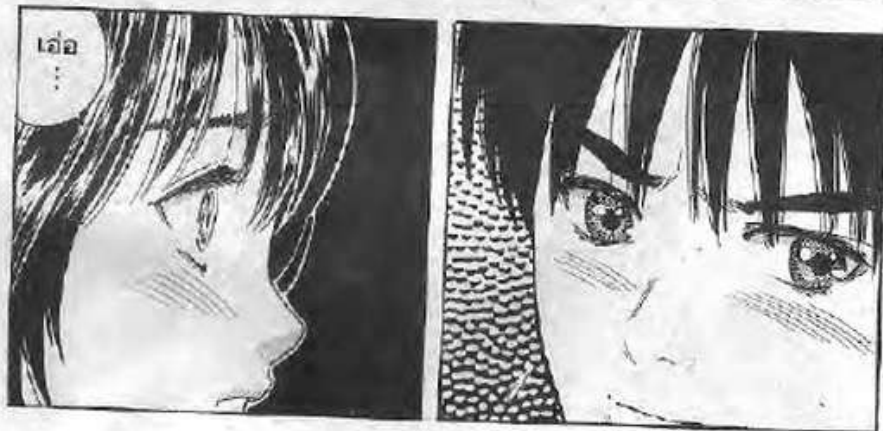

เปลี่ยนได้
ทางเก่งในตัว
ใหม่แล้ว และก็
แปรงฟันแล้ว
ด้วย

อ่า!

ออกรบ
ได้แล้ว
ลุย!!

ดีใจจัง
ที่เธอ
มา...

เออ:

เอ้อ

จะพูด
ยังไง
ดีล่ะ...

อาจจะ
คิดว่า
ฉันใจ
ฉันบ้า
ก็ได้นะ

คือ
ฉันมี
คนที่
ชอบแล้ว
นะ...
แล้วก็
ถูกเค้า
ปฏิเสธ
มาแล้ว
ด้วย

แต่...
ถึงแม้
ตอนนี้
ฉันก็ยัง
ชอบเค้า
อยู่นะ

เพราะ
ฉะนั้น

คือ
ฉัน

ฉันทำแบบนี้
ไม่ได้หรอก
ขอโทษด้วยนะ
ฉันจะกลับ
ล่ะ

พูดตรง
ดีเป็น
บ้า

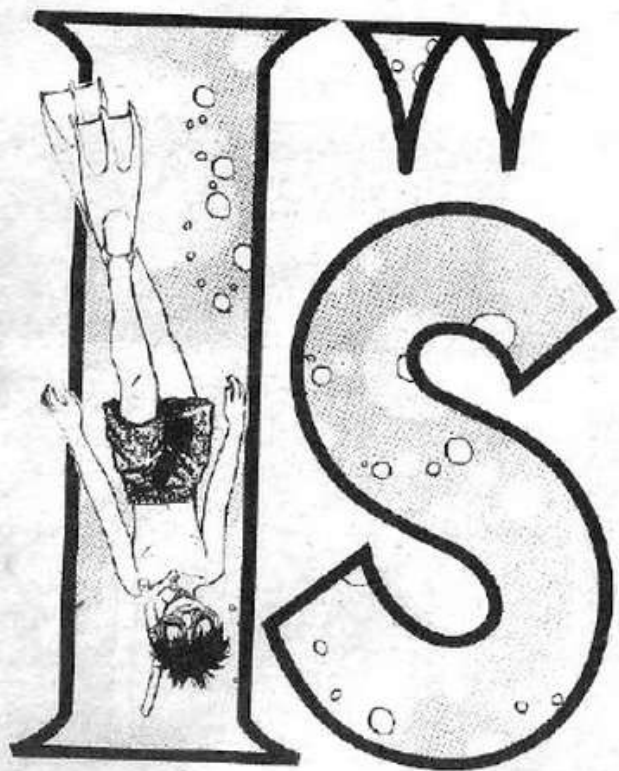

คะ
ครับ

แต่
ฉันชอบ
คนแบบนี้
นะ

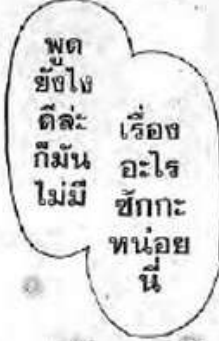
คราวหน้า
ถ้าเจอได้
เจอกันอีก
ฉันอาจจะตาม
จับเธอจริงๆ
ก็ได้นะเตรียม
ตัวเตรียมใจ
ไว้ให้ดีๆ

คะ
ครับ

ตอนที่ 20 คำพูด
ที่พูดออกมาไม่ได้

กลับมา
ตอนเวลา
แบบนี้
แสดงว่าแก
ก็ขาดด้วย
สินะ...
ไอพวก
เจ้านี่
มันไม่
ปอบปุด
เลยนะ

ดื่ม
ซะ!

นี่มัน
เบียร์
นี่!!

แล้วจะทำ
ไม้อะไร
ช่วยทำให้
เรื่องห้อง
ยากขึ้น
ได้ก็พอ
แล้ว
นี่หว่า

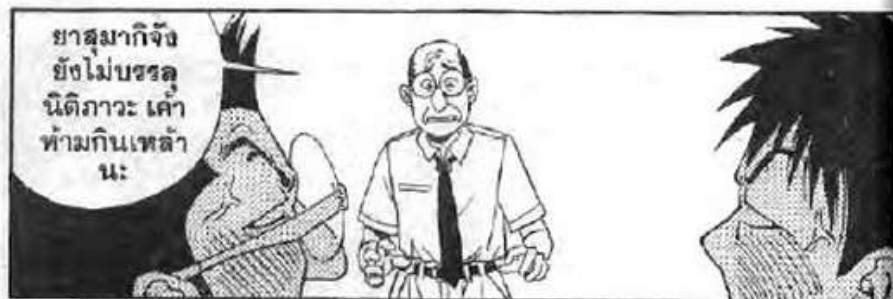
แก
กินเข้าไป
แล้ว
สินะ

พวก
ผู้หญิงนะ
เมื่อไหร่
ก็ทำได้
เฟ้ย !!

ใช่
แล้ว
เพื่อน

ยาสูมาทิจัง
ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
เค้าห้ามกินเหล้า
นะ

คุณลุง
อย่าพูดจา
ไม่เข้าหู
ได้มั๊ย

หน้าลุงนี่
เหมือนกับ
เทราทานิ
เลยนะ

คุณลุง
ก็มาช่วย
ด้วยกัน
เหอะ

อจ
รู้สึก
แย่มาก
จัง...

ไฉนฉันนี่...
มันใจ
สุดท้ายเลย
แฮะ...

ทั้งโลกเค้า
มีแต่คอง
กูดร่อนกัน
อย่างมี
ความสุข

ชักรู้สึก
ขึ้นมาว่าตัวฉัน
ไม่ควรอยู่ที่นี้
ซะแล้วสิ...

กลับ
ดีกว่า
มั้ง...

ปวดหัว
จัง
แฮะ

ปวดหัวจัง
ฉันจะทำ
อะไรลงไป
นะ

ทำไม
โอโริจึงให้มา
ในที่แบบนี้กับ
เธอล่ะพี่
สองคน

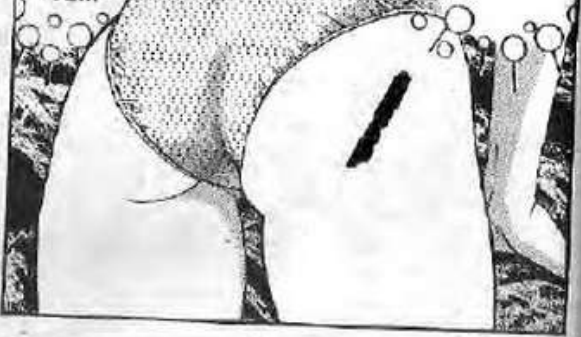
ปกติคน
เค้าจะมาลข้
สองต่อสองกับ
ผู้ชายที่ปฏิเสธ
รักกันหรื?

อุง
รู้สึกแย่มาก
...ไม่ไหว คิด
อะไรไม่ออก
เลย

แต่...
แต่...
ว่า...

บ้านท้าย
ของ
โอโริ
จัง...

น่ากิน
น่ากิน

เพราะ
ฉัน...
เตี้ยม
ตัว เตี้ยม
ใจ
ได้แล้ว
นะ

มัตตี
ง่า
ที่นี่
คง
ใช่
ได้
นะ

นั่นใจ
ทำไมหัวสมอง
มันพาลไปเรื่อง
แบบนี้ไปอีก
แล้ว...

ถึงจะหักห้าม
ใจไม่ให้ติดต่อก
ไว้แต่โอโริพูด
เรามันไม่ยอม
เชื่อฟังเลย

โอโริเด็กเลว
ฉันปวดหัว
แทบตายแต่
ทำไมแกทำ
ทางดูมีความ
สุขจริง

เฮโตะ
คุณ...

เอ

ท่า?
เตรียมตัว
เตรียมใจ
หมายความว่า
ว่าไง!?

ริว่า?
ริว่า
จะ!!

ดอง

ใบหน้า
แบบนี้ใช่แน่ๆ
หมายความว่า
จะอ้อมอ้อมก็
โอเคสินะ

ดอง

ในเวลาและ
สถานการณ์
แบบนี้...

คราว
นี้
ฉัน
จะ
ไม่
กลัว
...

และจะ
ตั้งใจฟัง
จนถึง
ที่สุด
เลยล่ะ

เรื่อง
น่ากลัว
ของ
เซโตะคุง
...

อ้าว?
แล้วเรื่อง
อ้อมอ้อม
ล่ะ?

เรื่อง
น่ากลัว
?

ริ
ว่า
...

เรื่องที่เจอ
พูดตอนที่
เราไป
เดินเล่น
สองต่อ สอง
นั้น
จะไม่
ใช่
เรื่อง
น่ากลัว
?

เรื่องน่ากลัว?
...เอ๋ ฉันนึกปฏิกิริยา
ของอิโวจิจัง
ตอนนั้น

ก็ไม่ใช่เรื่อง
ที่ฉันสามารถ
ซักสิ...เอ๋? เซ โเซ
แบบนี้ที่หมาย
ความว่า

อ๋อ...
ปวดหัวเป็น
บ้า..ปวดคืบคืบ
ยิ่งกว่าเมื่ออีก
อีก

จะทำ
ยังไงดี
ล่ะเนี่ย...

ฉันทัน

อยาก
จะ
ฟัง
นะ
...

เอา
ล่ะ
!!

จะพูด..
เอ...

ทำไม
ทุกคนต่าง
ฮาวไปหมด
เลย

เฮ
โตะ
คช
?

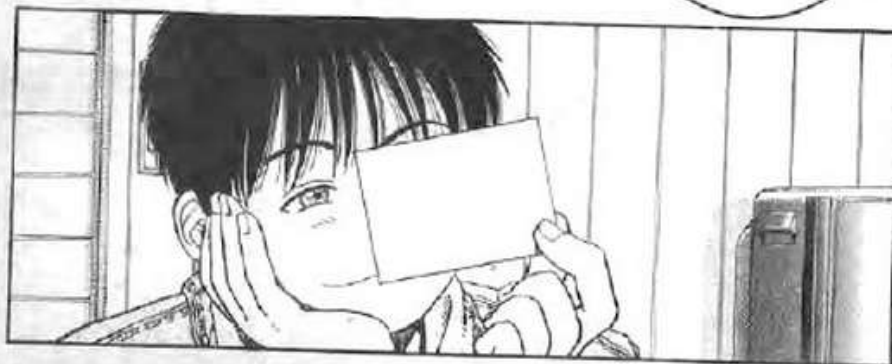
เฮ
โตะ
คช
?

น้ำ
สุดท้าย
เลยแฮะ
...

ตอนที่ 21 พมรู้เรื่อง
ขอเธอทุกอย่างนะ:

รูปนี้
อยู่ไ่มั้ย
?

อิโริจัง บอกกับฉันว่า
[มาถ่ายรูปด้วยกันนะ]
ฉันเจ๊ยะแทบช็อก
ไปเลย ว้าว
เหลือเชื่อ

เออ เออ
รู้แล้ว

โอ..... นี่คือ
สมบัติล้ำค่า
สำหรับฉัน
ชั่วชีวิต

อ้อ
แล้ว

เอาละ
ฉันจะช่วย
ทำให้แกดีใจ
มากขึ้นไปอีก
กว่านี้อีก

ลองดู
ไอนี้
ดูก็
แล้วกัน

[อิโริจัง
สเปเชียล]
อัลบั้มพิเศษ
ที่ฉันถ่าย
ให้แก

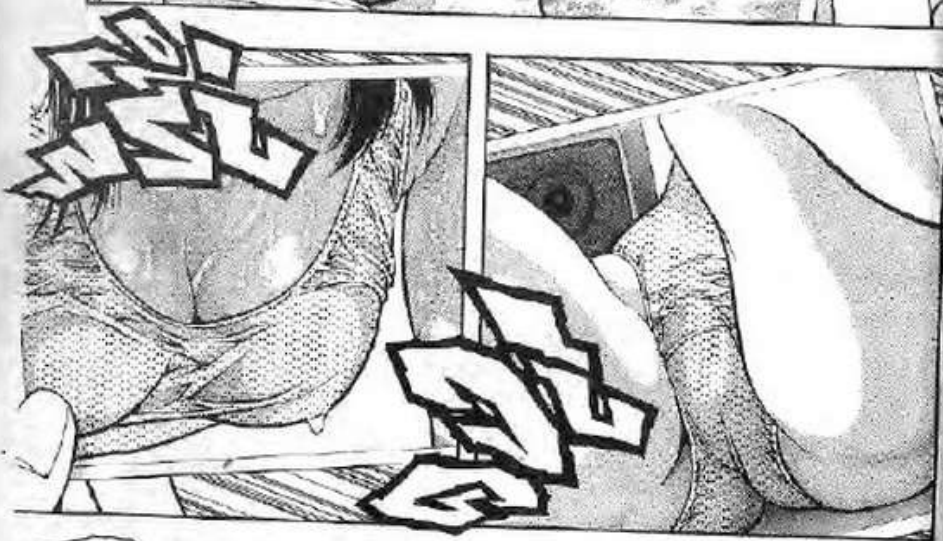
เยี่ยมยอด...
ถ่ายได้
พอดีพอดี
เลย....

ตัวเจ็ยะอยู่
ห่างเข็ยะ
แถมหน้า
ยังบูด
อีก

ช่วยไม่ได้
นี่หว่า
ก็คนมันตื่น
เด่นจนทำ
อะไรไม่ถูก
นะ

พราง

ถ่ายได้... ไกลถึงขนาดนี้เชียว...

ซี ซี ตามมากลางแนวหัวโหยขึ้นมาเอ๊ยวนะ เอานะ โยนกเอาไปซี

ทำภารกิจส่วนตัวที่หลังละกัน

ก่อนอื่นดูรูปต่อไปซะ...

เอ

ดาวตรงหน้าอกนั่นอะไกัน

ยกโทษให้ไม่ได้
นี่แกให้พี่ชาย
แกใช้คอมมาทำ
ออกมาอีกสิท่า

ทำเป็นพูดดี
เดียวแกล้ง
เอาไปเก็บใส่
กระเป๋าวัด
อีกแหละนี่

เฮอะ
ทำเป็นปากดี
ทั้งที่แกก็มี
ไปหลอสาว

นั่นแกเป็น
คนจัดการ
ให้ฉันโดยที่
ฉันไม่รู้เรื่อง
นะ...

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

ว้าว

อืม...
เลิกพูด
เหอะ

ตอนนั้น
ฉันเองก็
มีความ
สุขมาก
นะนะ...

ที่สำคัญเพราะ
เหตุการณ์นั้น
เลยทำให้ฉันยัง
มั่นใจในความ
รู้สึกฉันยิ่งใหญ่
ที่มีต่ออโอิจัง

ฉันฉัน
จะทำลายรูป
ลามกพวกนี้
ทิ้งซะ

เฮอะ...เฮ้อ...
แกช่วย
จัดการแทน
ฉันทีนะ...

ฉันอยากจะ
คบกับ
อโอิจัง ด้วย
ความรู้สึก
ที่บริสุทธิ์
และจริงใจ

คราวหน้า
ถ้าแกทำอะไร
ให้เธอหม่อมอง
อีกฉันไม่ปล่อย
แกไว้แน่

เฮ้ย
เพ่ลื้อ
ทิ้งไว้
ซึกไบลิวะ
!!

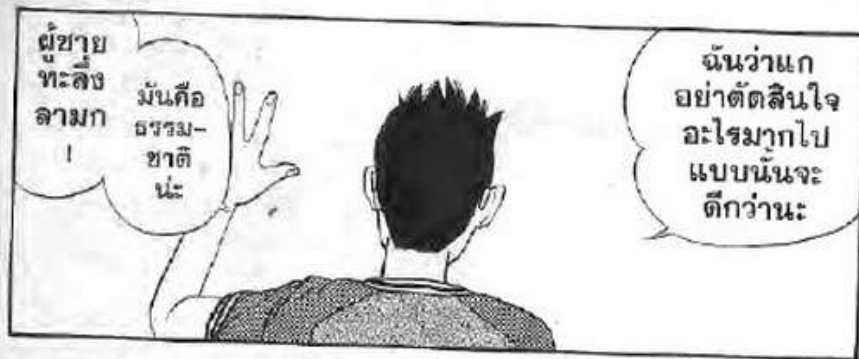
ใช้
ท้ายสุด
ก็อย่าง
ว่านี่...

เฮ้อ
อิจิ
ตากะ...

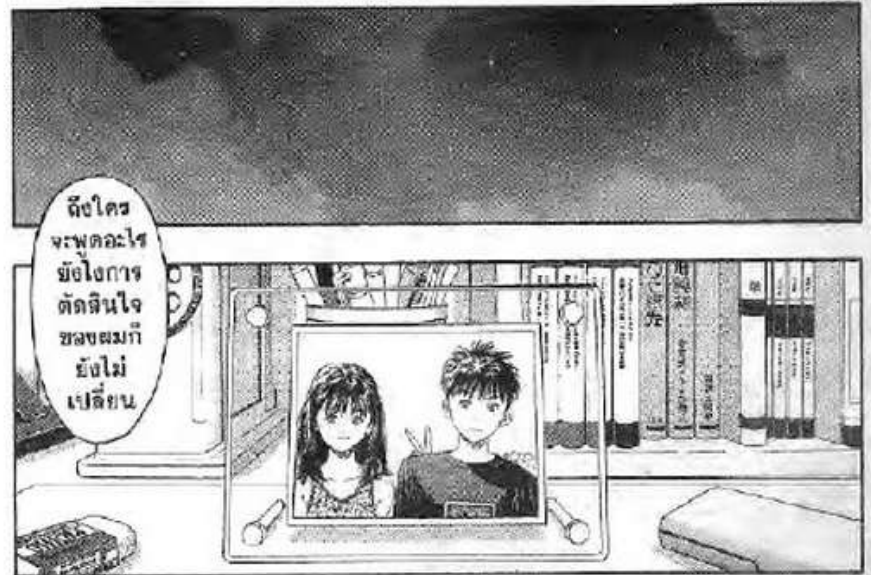
แก้ตตสินใจ
แนวแนแนแบบนั้น
มันก็ตออยู่หรอกนะ
แต่นำมุ่มมันมากจน
เกินไปจะทำให้อีก
ฝ่ายอึดอัดและถูก
เกลียดชังเอาได้นะ

ผู้ชาย
ทะเล้ง
ลามก
!

มันคือ
ธรรม-
ชาติ
นะ

ฉันว่าแก
อย่าตตสินใจ
อะไรมากไป
แบบนั้นจะ
ดีกว่านะ

ถึงใคร
จะพูดอะไร
ขี้ใจเกิน
ตตสินใจ
ของสมมก
ยังไม่
เปลี่ยน

เพราะ
ฉันเข้าใจ
ความรู้สึกของ
อิจิอิจิ
นี่นะ

ฉันจะ
ไม่ทำเรื่อง
ที่ไม่ดีโดย
เด็ดขาด

อ้อ..
โอ..
อิจิ

ใจ
ดีล่ะ

รู้สึกชั๊กจะ
หลงตัวเอง
ไปนิด
แฮะ

ตั้งแต่
วันพรุ่งนี้
จะได้พบ
อิโอริจจังแล้ว

แทบไม่น่าเชื่อ
ว่าการจะได้ไป
โรงเรียนจะมี
ความสุขถึง
ขนาดนี้..

คึกคัก

ฮัลโล
ฮันดีน:
อิโอริ
จัง

พรี

คึกคัก

รูปนี้ยื่น
ให้คนอื่น
เห็นเข้าตง
ไม่ตีแน่...

คึกคัก

คึกคัก

รู้สึกดี
จริงๆ
เลยแฮะ

อรุณ
สวัสดิ์

การที่ได้ไปเที่ยว
กับอิโอริจจังดูเหมือน
จะทำให้ผมมองเห็น
อะไรเป็นสิ่งที่แตกต่าง
ออกไปหมด

เลยมรู้สึก
เหมือนว่าไม่ว่าจะคิดเรื่อง
อะไรก็จะเป็น
ดังที่คิดด้วย

เช่นคิดว่า
จะได้เจอ
อิโอริจจังเข้า
พอดีตรงหัวมุม
ตรงนั้น...

ตกใจ
หมดเลย

ผมเอง
ก็ตกใจนี่
เธออยู่จริง ๆ
จริงๆ...

พอรู้สึก
เหมือนว่า
เซโตะคุง
จะอยู่ตรงนี้
ก็ได้
พบ
จริงๆ ๆ
นะ

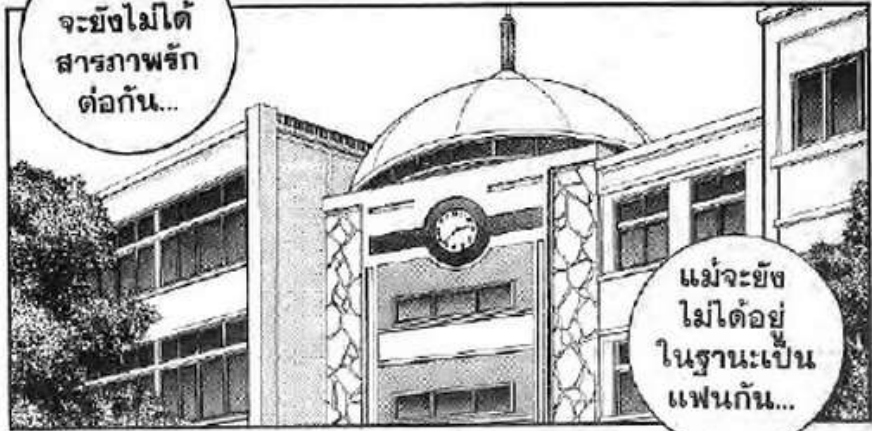

เอ
?

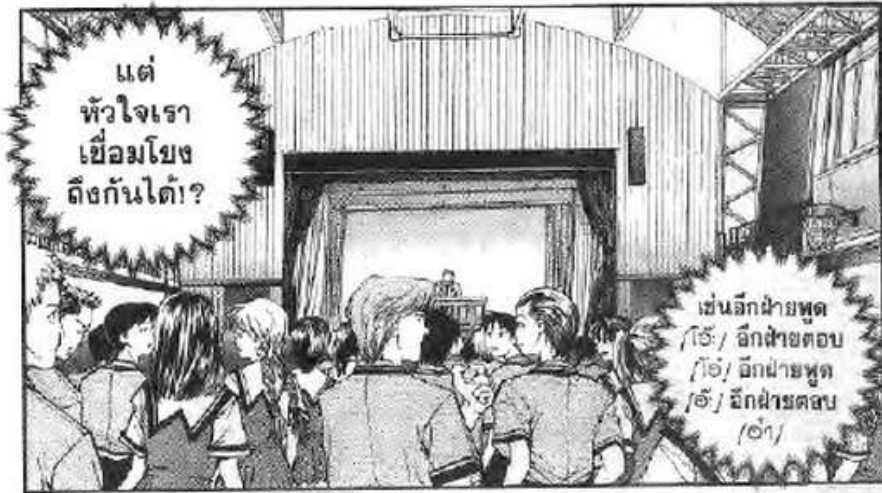

จริงๆ
บางที
...

แม่เรา
จะยังไม่ได้
สารภาพรัก
ต่อกัน...

แม่จะยังไม่ได้อยู่
ในฐานะเป็น
แฟนกัน...

แต่
หัวใจเรา
เชื่อมโยง
ถึงกันได้?

เช่นอีกฝ่ายพูด
[โอ:] อีกฝ่ายตอบ
[โอ:] อีกฝ่ายพูด
[โอ:] อีกฝ่ายตอบ
[โอ:]

นี่
นี่เรื่อง
โยชิซึกิ หล่อข c
ซีเปล่า

ได้ยืนยันว่าคราวนี้
จะถ่ายลงอัลบั้ม
รูปรวมเล่ม
เลยแหละ

สงสัยนึกว่า
ตัวเองน่ารัก
หนอยักษ์ก็จะ
หลงตัวเอง
ใหญ่

อัลบั้มรูป
รวมเล่ม
จริงนะ??

ช่วงวันหยุด
คุณครูมอบหมาย
แล้วขอให้ทุก
คนหัดภาวนา
เรื่องเรียน
ได้แล้ว

เพราะ
เดี๋ยวจะ
ถึงช่วง
สอบ
มิตเทอม
แล้วนะ

2-C

ขนาดนี้
นี่ถึงสารปรวม
เล่มยังไม่จบเลย
แล้วจะกล้าทำลง
อัลบั้มปรวม
เล่มเรือ

จริงสิ
ตอน
กลับบ้าน
ไว้ถามเรื่อง
นี้กับเธอ
ดีกว่า

ไม่เห็น
จาก
เฉง..
เอ?

ช่างมีความสุข
จริงนะ
มองหน้าฉันไป
พลาจติดเรื่อง
สามกไปพลาจ
สิท่า

ผม
เจ็บหู
นะ

จัดๆ
ช่วงระ
อะไร
ของเน
อีก

เธอละ
ว่ากันตามนี้
ละนะ

เดี๋ยว
ทำอะไร
กันต่อ
ดีละ

ไปดู
หนัง
กันมั้ย

หิ้วไปหิ้วกลับ
ก็ได้เดินไป
กับ อีอริจัม

!!!

ฉัน
จะบอก
เรื่องดีๆ
ให้

เรื่อง
อะไ

ดูเหมือน
โยชิซึกิ
จะตกลงถ่าย
อัลบั้มปรวม
เล่มนะ

เขา
เป็นไป
ไม่ได้
หรอก
น่า

แม้แต่
หมอนี้ก็
พูดเรื่องนี้
ตัวขรี

หน้า
ซ่า

โยชิซึกิ
คุง

ประ
ธาน

ประธาน
ชมรม
การ
แสดง...

อยาก
จะคุย
เรื่องนั้น
หน่อย
นะ

ฟังนะ
อิจิตตาจะ
ยิ่งกว่านั้น
!!

ก็
อะไร
เล่า

ดูเหมือน
จะเป็น
ถ้าขี้ด
ด้วย

ใช่...
เรื่องนั้น
ไม่มีทาง
เป็นไปได้
อยู่แล้ว

แกก็แค่
ได้ยินมา
โซ่ม้า
ไม่ใช่ได้ยิน
จากเจ้าตัว
โดยตรง
ซะหน่อย

ระหว่างฉัน
กับข่าวลือ
คิดว่าอะไร
มันจะถูกต้อง
มากกว่าล่ะ

ข้างมันใจ
เหลือเกินน่า
แกร้เรื่องของ
โมชิซึกิ
ทุกเรื่องงั้นรี
?

แน่นอน
อยู่แล้ว

พวกแก
สองคนมัว
ทำอะไรกัน
อยู่สองต่อ
สองนะ

น่า
สงสัย
แฮะ

มีเรื่องใหญ่ๆ
รั้มขคนของ
บริษัทนิตยสาร
อะไรไม่รู้มาคุย
กับโซชิซึกินี้

สงสัย
จะถ่ายรูป
ลงอะไร
อีกมั้ง

เฮา
?

เป็นไง
เล่า

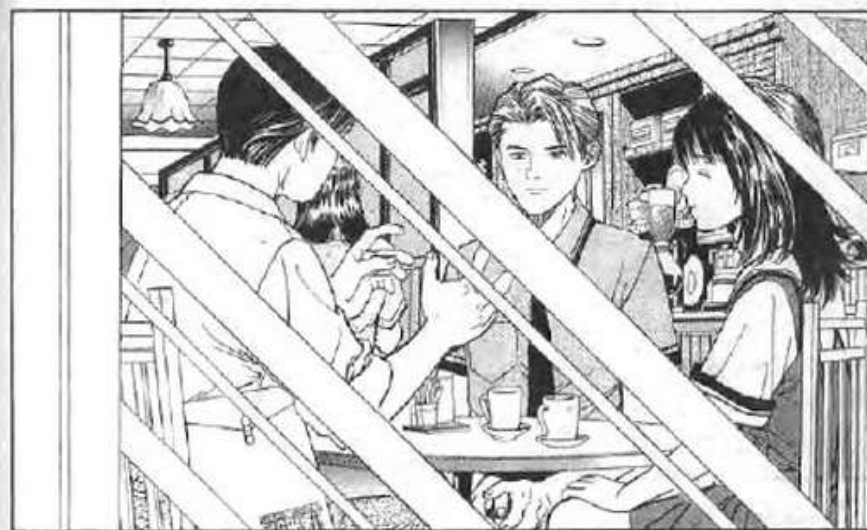
จบตอน/พบรู้เรื่องของเธอทุกอย่างนะ

ตอนที่ 22 หัวอก
ที่อยากจ:ช่วย

ผมยอมรับ
แล้วว่าเรื่อง
นี้คือค่อนข้าง
เป็นความจริง
แน่นอน

แต่
อิโอะจัง
ต้องไม่ได้เป็น
ฝ่ายออกตัวเอง
อยู่แล้ว...

เจ้าหมอนั้น
ซิวส์ เธอตก
ประธานนั่นซิวส์
เคยปฏิเสธไม่ได้
ตามเคย

อิโอะ
จัง

ฉันต้อง
ทำอะไร
ซักอย่าง

นี่มัน
อะไร
กัน
เนี่ย

อ.อ.

แอบเข้าบ้าน
คนอื่นตาม
ฝ่าฝืนใจแบบ
นี้ มันจะมาก
ไปแล้วนะ

ไม่ได้เข้ามา
ตามใจชะ
หน่อย คุณ
ป้าขวนมา
กินข้าวเย็น
ด้วยกัน
ตะหาก

อิตจัง
เองแหละ
แอบเอารูปเค้า
มาใส่กรอบเก็บ
ไว้แบบนี่ รู้สึก
ไม่ค่อยดีนะ

ปัง

ไม่เห็นจะไม่ดี
ตรงไหนเลย
ฉันมีคุณสมบัติ
พอที่จะเก็บรูป
แบบนี้ไว้
ตั้งโชว์นี่

ฮึบ

มัน
อะไร
กัน
เนี่ย...

เรื่องอื่น
ช่างเถอะ
ตอนนี้
โอโห้จริง กำลัง
ลำบาก

ต้องรีบ
ทำอะไร
ซักอย่าง
ไม่ฉันท...

คนที่ช่วย
เธอได้ก็
มีแต่ฉัน
คนเดียว
เท่านั้น...

คิดเข้าข้าง
ตัวเอง
เกินไปมั้ง
แต่ช่างเถอะ

ฉันจะกลับล่ะ
ฝากบอก
คุณป้า
ด้วยนะ

เอ
?...
โอ...
...

ฮึบ

ฮึบ

แต่ช่างเถอะไว้
พรุ่งนี้ตอนไป
โรงเรียนด้วยกัน
ตอนเช้าค่อยตาม
เธอดูก็ได้...

มันอะไรกัน
ใครๆก็พากัน
พูดแบบนี้
หมดเลย

วัน
รุ่ง
ขึ้น
.....

นี่ก็ปาเข้าไป
ประมาณ
30 นาที
แล้ว...

คำพูดของ
อิซึกิ กับเทราทานิ
เจี๊วณเวียนอยู่
ภายในหัวของผม
เป็นความรู้สึกที่
ไม่ติชะเลย...

มันอยู่ตรงนี้
นานแล้วแต่วันนี้
ไม่เจอลิโอริจ...
ทั้งที่ผมก็มาเวลา
เดียวกันกับ
เม็สวานนะ

เพราะเผ่ารอด
จึงทำให้ผม
ไปเรียน
สายเลย

อรณ
สวัสดิ์
ทุกคน

ท้ายสุด
ก็ยังไม่ได้
พูดกับเธอ

แบบว่า
ไม่ได้พูดคุย
กับเธอเลย
แม้แต่คำ
เดียว

ยังไม่รู้อี...
มันกระวน
กระวายใจ
บอกไม่ถูก

ดั่งฟ้าแตก

เฮว
อะไรนะ
!?

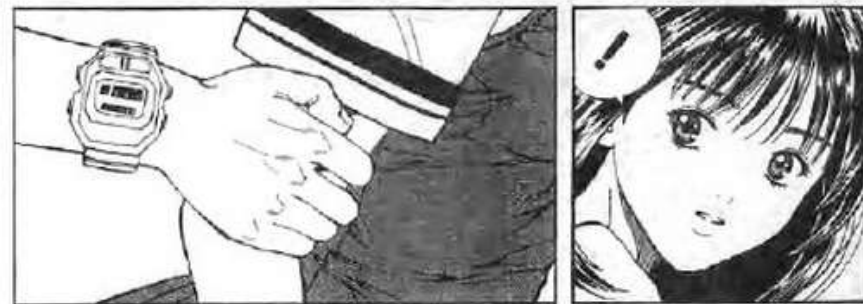
ทุกคน
อยู่ใน
ความ
สงบ

นี่แค่เป็น
การศึกษาข้อ
การอพยพคน
โดยไม่ได้แจ้ง
ให้ทราบ
ล่วงหน้า

เราจะ
ขอให้ทุกคน
ออกไปแล้วก็
ขอทำตาม
ที่ฉันจะ
สั่งการ

ดั่งฟ้าแตก

เป็นอะไร?

นี่? อ้อ...

เปล่า...

แล้วจะคุยเรื่องอะไรล่ะ?

เอ่อ...

คิดเข้าข้าง

ตัวเอง

ทำไมถึงใจเต้นแบบนี้นะ...

ฉันนะ ไม่ชอบใจเลยกะอีแค่ได้ไปเที่ยวกับเธอหน่อย แกถึงกับตีใจพอใจจนเหลือหนัง...

คิดเข้าข้างตัวเองเกินไปมั้ง แต่ข้างเหอะ

ทวนกหุขะมิตฉันไม่ได้สำคัญตัวเองผิดหรอกนะ

เพราะอีไอริจิด ดีเกินไปพอถูกประธานบ้านขอร้องหน่อยเลยไม่รู้จะปฏิเสธยังไงเท่านั้น

คนที่จะรู้สึกถึงเรื่องนั้นได้ มีแต่ฉันคนเดียวเท่านั้นอยู่แล้ว ฉันต้องช่วยเธอให้ได้

เอ่อ...

ฉัน... คิดว่า... นะ...

ถ้าหากจะ
เล่นละครจริง ๆ คน
เก่ง ๆ อย่างลิโอสิ่จึง
สามารถเข้าชมรม
การแสดงไหนก็ได้ไม่
จำเป็นต้องเป็นชมรม
การแสดงวิยตะ
หรรษา

พูดอะไร
อ้อมไปโน้น
เขี้ยว

ลาออก
เพอะนะ
ชมรมที่มี
ประธาน
แบบนี้
อยู่นะ...

มีแต่จะ
หลอกใช้
อิโองิจัง
ทำเรื่องเหลว
ไหลไร้สาระ
!

เอาล่ะ
เข้าจุด
แล้ว

เธอ
พูด
อะไร
นะ
?

พูด
อะไร...
สรุป
คือ...

ไม่มีใคร
หลอกใช้
อะไรฉัน
หรอกนะ
!!

แล้วก็
เลิกพูดไม่ได้
กับชมรม
วิยตะ
ได้แล้ว
!!

ตอนที่ 23

เธอผู้ทุกข์ทรมาณ

จากนิสัยของ อีโอริจิจ
การที่เธอยอมถ่ายอัลบั้มนั้น
คิดได้เพียงอย่างเดียวว่า
เพราะเธอถูกพวกคนในชมรม
การแสดงพูดขอร้องฝืนใจเท่านั้น

ดังนั้น...
คำพูดที่หลุดออกมา
จากปาก อีโอริจิจ
ผมจึงแทบไม่
คาดคิดเลย....

ไม่มีใคร
หกลกใช้
อะไรฉัน
หรือกนะ
!!

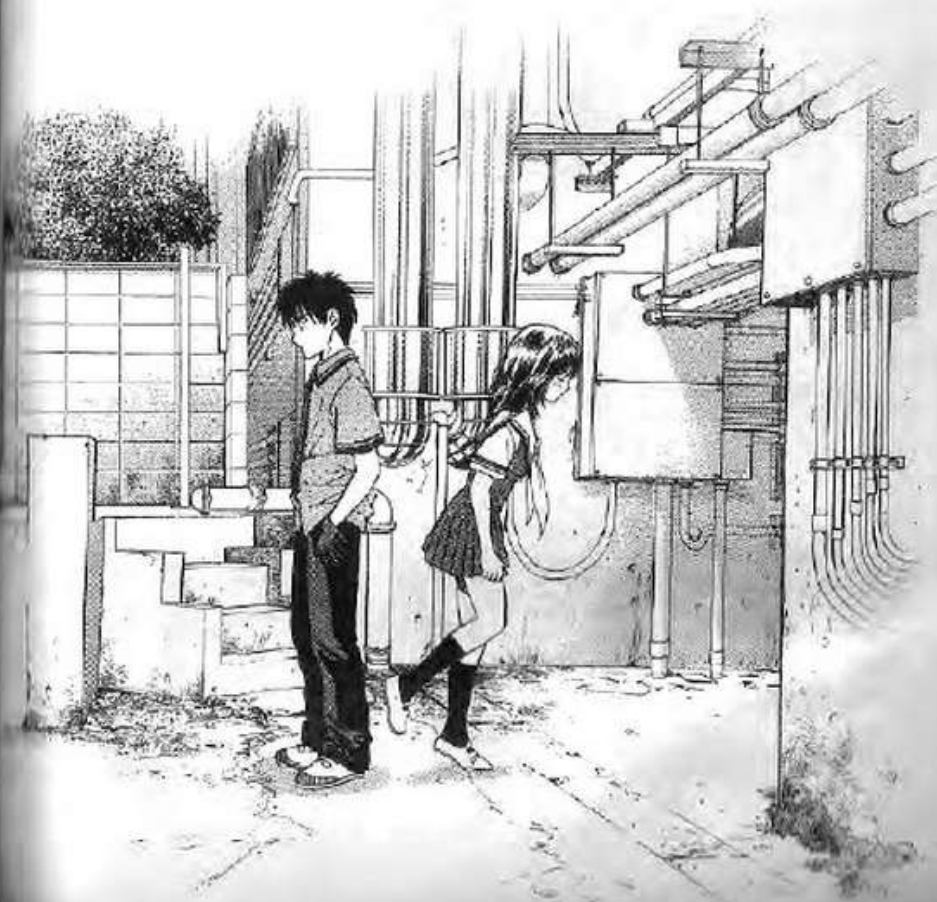
แล้วก็เลิก
พูดไม่ดี
กับชมรม
วงตะ
ได้แล้ว!!

สิ่งที่ผมได้
รับกลับคืน
คือคำพูด
ที่ผมไม่เคย
คาดคิด...

ทั้งที่เรา
น่าจะ
เข้าใจกัน
ได้ดี
เป็นปี
เป็นขลุ่ย
...

มันน่า
จะเป็น
อย่าง
นั้น
แท้ ๆ

เดี๋ยว
...

เดี๋ยวสิ
ขอถาม
อีกซักข้อ
ได้มั๊ย
...

อะไร
?

ตอนใส่
ชุดว่ายน้ำ
ถ่ายนิตยสาร
รูปรวมเล่มนั้น
ทั้งที่เธอเกลียด
ถึงขนาดนั้น

แล้วทำไม
เธอลังขอม
ถ่าย
อัลบั้มนิต
คราวนี้
ล่ะ

นิตยสารรูป
รวมเล่มนั้น
มีวัตถุประสงค์
เพื่อขายความ
ลามกโดยให้
โพสต์ทำ
ยิวชวน
จริงมั๊ย

แต่อัลบั้ม
รูปรวมเล่ม
คราวนี้
คือ ศิลปะ
นู้ดก็คือ
ศิลปะ
อย่างหนึ่ง

เอ
?

เมื่อคิดว่า
เป็น
ศิลปะ
แล้วล่ะก็
...

ไม่ว่า
จะเป็น
ที่ไหน
ก็แก้ผ้า
ได้

เพราะไปติดด้วยความรู้สึกที่เป็นคนรักกันนั้น.. โดนนี่คนนั้นลืบไม่ถูกเลยเรา

แต่แสดงว่าอีไอจีจิง จะจับพืงสิ่งทีปจะถาน... ชมรมการแลตชนั้นพูดทุกเรื่องชั้นเทรอ?

ใช่...

ชอบหมอยนั้นชั้นรี?

นี่ฉันเพิ่งเข้านอนเลขนะ.. ให้ตายสิ นายนี่

เรื่องของฉันก็ฉันใช้ชีวิตอยู่แบบนี้

จริงนำ
การใช้ชีวิต
ของเธอนี้
ไม่ไหวเลย
จริง ๆ

อย่า
มาจน
ก้าน
บอก
เข้ามา
จ๊ะ

เธอก็มี
ของที่ยาย
กลัวว่าคนอื่น
จะเห็นกับ
เค้าด้วยสิ

แะ...
ฮึ

เอ้อ...
...

ก็บอกแล้วไง
ว่าคิดเอาเอง
สิเปล่า
แล้วเป็นใจ
ล่ะ

แต่ ด่าขม
อะไรจะ
ช่วยตาย
ขนาดนั้น
เชียว

โอโหสิจึง
นำจ้ะจะ
ตายไปได้
ด่าขมไปไซ้
เรื่องแปลก
นี่?

เลิกพูด
ซะทีนะ
ฟังแล้ว
แผลงใจ

แต่ถ้ามอง
ในมุมของจิตจึง
จิตจึงน่าจะดีใจนะ
เพราะจะได้เห็น
ร่างเปลือยของ
โอโหสิจึงนะ

ฉันไม่ต้อง
การหลอก
ฉันเห็นคน
อื่นทั่วบ้าน
หัวเมือง
ก็ได้เห็น
นะ!!

นั่นมันแค่
ความปรารถนา
ส่วนบุคคล
ที่ อิตจัง
คิดเองฝ่าย
เดียวไม่ใช่
หรือ

ถ้าชอบ
เค้าจริงๆ
เธอก็ต้อง
ยอมเข้าใจ
เค้าสิ

ความ
ปรารถนา
ส่วน
บุคคล?

ความ
ปรารถนา
ส่วน
บุคคล
...

อย่างนั้นก็คุ้มใจ
เพราะเรื่องแบบนั้น
เฉยๆ เรื่องนู้นนั้น
ซัดไม่ได้ขึ้นจากปาก
ของเจ้าตัวโดยตรง
จริงๆ

มันอาจ
จะเป็น
แค่ข่าวลือ
อย่างที่
อิตจัง
บอกก็
ได้นี่

เปต้า
หรืออะ...
เรื่องที่ฉัน
กลุ่มใจ
อยู่...

ไม่ใช่
เรื่องนู้ด
มันยิ่งกว่า
เรื่องนู้ด
ยิ่งกว่า
เรื่องไต
...

ไอ้จ
น่ารำคาญ
ชะมัด
อยากทำ
อะไร
ก็ทำ!!

เป็นแบบนี้
ตั้งแต่เด็กไม่
เคยเปลี่ยนไป
เลยซักนิด
มีปัญหาที่ไร
แน่นมาหา
ฉันทันที
!!

ขอ
โทษ
นะ

ถ้า เลิก ทำ ...

ทำไม ?

ทุกครั้ง จะทำ แบบ นั้น...

มัน รู้สึก ทุกข์ ทรมาน ...

มีฉัน อยู่ ที่ คน ... จิตใจ มิใช่

ฉีก

ตอนที่ 24
เหงื่ออันอ่อนโยน

อะไรนะ
จู่ๆ ก็...

ตัวเธอเอง
อยากจะทำ
ยังงี้ล่ะไม่รู้
ตัวเองรีใจ

ไม่ยากให้เค้า
ถ่ายนู๊ดโซ่มั้ยล่ะ!
จั้นก็บอกเค้าไป
ตรงๆ เลยซีไม่
เห็นเป็นไรเลย

แค่พูดว่า
"มีเรื่อง
เดือดร้อนใจ
อยากจะทำ
ด้วย" เท่านั้นก็
ตื่นเรื่อง!!

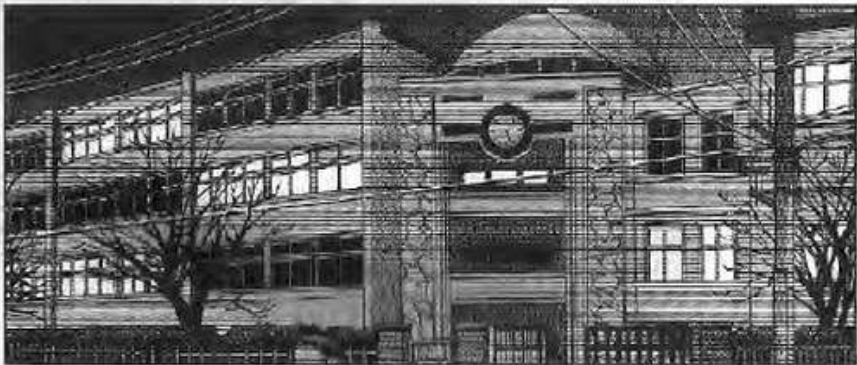
ยังงี้ไว้คุยกับ
เจ้าตัวให้รู้เรื่อง
ก่อนแล้วค่อยมา
นั่งกลุ่มใจเซ่

ทั้งที่ยังไม่ได้
ทำอะไรก็มา
นั่งกลุ่มแบบนี้ถึง
ตายก็หาคำตอบ
ไม่ได้พรอกนะ
ตาซีเง้า!!

เมื่อเข้า
ฉันไม่โท
ตะโกน
ใส่
เธอ

เพราะไม่
คิดว่าเธอจะ
พูดเรื่อง
ตายนี้

เป็น
อะไร
ไปนะ

อ้อ..
เปล่า
ก็เห็น
เซโตะ
คุณ

เหงื่อ
ท่วมตัว
เลย

ฉันดีใจ
มาก...
ขอบคุณ
นะ...

เคียง
ดำมนัดนี้
ฉันไม่
ยอมถ่าย
อยู่แล้ว

เมื่อ
เกิด
ปัญหา
อย่า
หนี
นะ...

อ้อ

ไม่รีบเซต
เพื่อให้
เธอเดียว
ที่เป็นหัวใจ
กันพอดี

อ้อ..
ชอบ
ใจ
นะ

ไออุ่นอันอ่อนโยน
ของมือใจจริงที่สัมผัส
กับฝ่ามือหน้า ทำให้
ผมรู้สึกพ่ายแพ้โดย
เป็นปกติ

ตอนที่ 25

เดือนแห่งการตัดสินใจ

เฮ้ย...ทำไมแกต้อง
คอยพูดจาปั่นทอน
ความรู้สึกของฉันด้วยวะ
คนกำลังรู้สึกดี ๆ
อยู่แท้ ๆ

นี่แก
เขียร์ฉัน
อยู่จริงๆ
รีเปล่า
วะเนี่ย
!!

แกนี่อ่อนหัดชะมัด
ฉันก็เป็นปดุษณ
คนธรรมดาเนะ คนเรา
มันก็ต้องมีคิดเพื่อไว้
บ้าง เพราะมีลูข
ซ่อมมีทุกข

จาก

พูดจา
อะไร
ไม่รู้เรื่อง
เว้ย

เฮอะ ฉันก็
ไม่มั่นใจ
พรอมนะ
ว่าเธอจะ
ชอบฉัน
รีเปล่า

แต่ที่แน่ ๆ
ฉันมั่นใจว่า
ความรู้สึกดี ๆ
ระหว่างเรา
มันเพิ่มมาก
ขึ้น...

และจากนี้
ไปฉันก็จะ
ค่อย ๆ
ทำให้ดี
ยิ่งขึ้น

ยัดใจก็พอจะ
สิ่งที่ฉันเข้าใจได้
อย่างหนึ่งก็คือมันเป็น
นิมิตหมายที่ดีเพราะฉัน
สามารถพูดในสิ่งที่คิด
ได้แล้ว

ไม่ได้เป็นคน
ที่ปากไม่ตรงกับ
ใจเหมือน
อย่างเคย

ฉันแก่ก็
สภาพพริก
กับเธอ
ไปตรง ๆ
เลยสิ

ยังไม่ได้
หระอก...
เรื่องนั้นต้อง
รอไว้ก่อน

เพราะเดือน
ตุลาคมมีอะไร
พิเศษนิด
หน่อย ฉันกะ
ว่าจะตัดสินใจกัน
ตอนนั้นนะ

นี่
แก

เอาผ้าเช็ดหน้า
ซะละฉันจริงจัง
เช็ดที่มุมของ
ฉันนะ

จาก
หมดกัน

คราวนี้
ไม่ใช่เป็นการ
หลงตัวเองฝ่าย
เดียวแน่

นับแต่วันนั้น
ผมก็อยู่พูดคุยกับ
อิโอริจังได้ด้วย
ความรู้สึกที่ดีเป็น
ธรรมชาติ

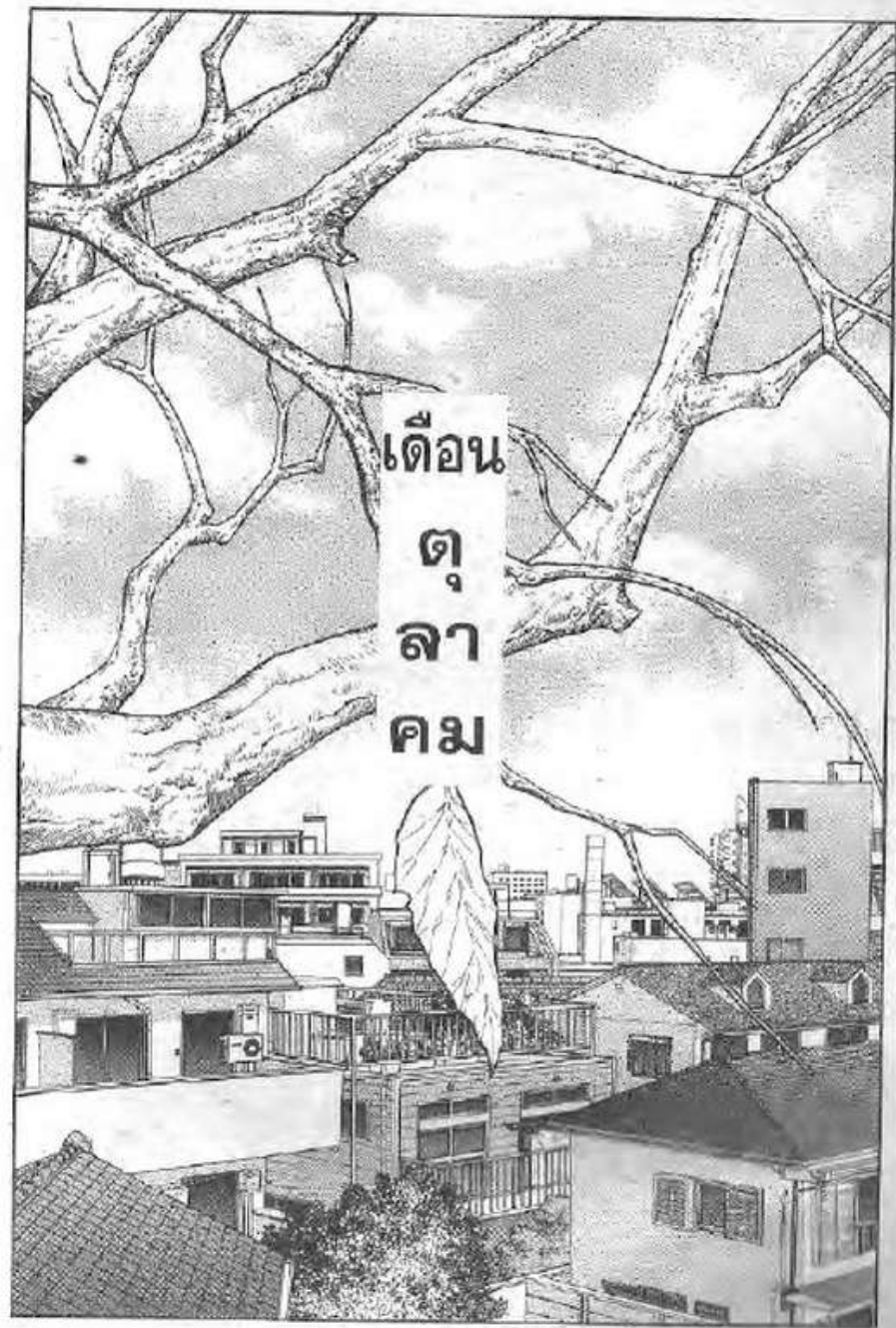
แต่
ผมก็มี
ความสุข
มาก

วันเวลา
แห่งความสุข
แต่ละวันๆ
ช่างผ่านไป
เร็วเสียจริง

พอมา
รู้ตัวอีกที
ก็...

เดือน
ตุ
ลา
คม

เดือนตุลาคม
คือเดือนแห่ง
การตัดสินใจ ที่ผมจะ
สารภาพรักเธอ

นับแต่เรื่องถ่ายบู๊ต
เป็นต้นมา ระยะห่าง
ของเราสองคนเขยิบ
เข้าใกล้กันมากกว่า
ที่คิด ซึ่งผมก็มีสติได้ในใจแล้วว่าถ้าถึง
เดือนตุลาคมล่ะก็

พอ
มารู้สึกตัว
เดือนนั้น
ก็มาถึง

โยชิ
ซึกิ

ยังไม่ได้
เตรียมใจ
เลยแฮะ

แต่เวลา
ยังมีจนถึงวัน
มะรินน่า

เฮ้อ...มีเรื่อง
อยากจะ
ปรึกษาด้วย
หน่อยนะ

วันนี้
สะดวก
มั๊ย?

โทษทีนะ...
วันนี้ต้อง
เข้าชมรม
นะ

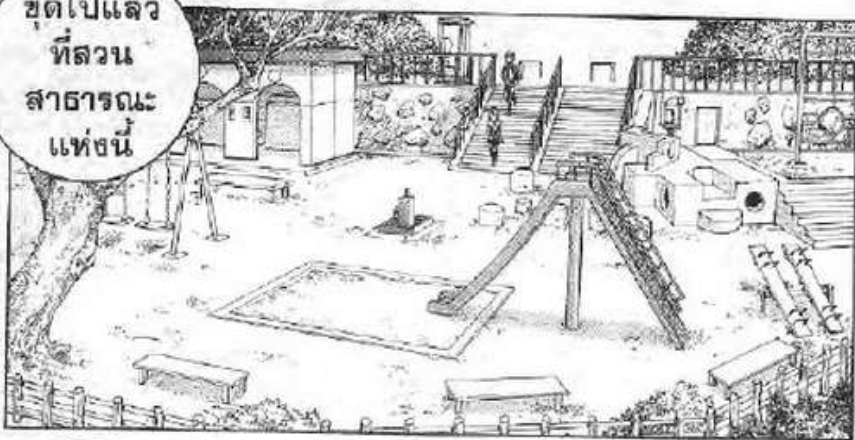
ฮัน...
ฮัน
เหزل
?

โอ้!!
ผิดแผน
หมดเลย

จะเอาไงดี
อซากะจะบอกเธอ
ภายในวันนี้เนาะ
...บอกทาง
โทรศัพท์ ไม่
อซากะเลย...

จะรอ
มั๊ยล่ะ
?

ชุดไปแล้ว
ที่สวน
สาธารณะ
แห่งนี้

ผมเคยชื่อ
นิตยสารโตเกียวไซไฟ
ที่โอริจิมเคยถ่าย
รูปลง มาแอบดู
ที่นั่นนะ

พอมายู่กับ
เจ้าตัวที่นี้แบบนี้...
มันรู้สึกเขิน...ยังง
ติดะมันรู้สึกผิดยังง
ไม่รู้แฮะ...

กำลัง
เดียดร่อน
เรื่องอะไร
อยู่หรอ?

หา?

ก็เรื่อง
ที่จะ
ปรึกษา
ใจ

อ้อ เออ
จะว่าปรึกษา
ก็...จริง
มีเรื่องอยาก
จะขอชั่ง
มากกว่านะ

เอ๊ะ ?

ชั้นหรอ
?

ก็ได้
ลองบอก
มาก่อน
สิ

ถ้ามัน
ทำได้
ไม่มีปัญหา
อยู่แล้ว

เอื่อ...
คือ...
จะเริ่ม
ยังไง
ดี

แฮะ
แฮะ

แน่ล่ะสิ...
ตั้งใจมากไป
เลยรู้สึกตื่นเต้น
ขึ้นมา

เพราะ
ถ้าคิดดี ๆ แล้ว
เรื่องนั้นมันยิ่งกว่า
เรื่องขอลอกเตา
ซะอีกนะ

ถ้าพูดออกไป
เรื่องที่เราชอบเธอ
อาจแตกถล่ม
ที่จะสารภาพรัก
ออกไปก็ได้

อิมช่างมัน
เพราะน่าชังใจก็จะ
สารภาพรักกับ
เธออยู่แล้วนี่...

ไมไ่ไหนไม่ได้แบบนี้
ไมไ่ไหนต้องมึน
มึนคอนหนอยสิไ่เรา
ก็ยังไม่ไ่เตรียมใจ
ไว้ซะด้วย

ไ่
ไม่มีวิธี
การพูดดี ๆ
บ้างเลยสิใจ

ตั้งแต่
เมื่อโพ
นี่...

ที่เราสองคน
สามารถพูด
คุยกันแบบนี้
ได้นะ

ตอนลูป
ปี 1 เราไม่เคย
คุยกันเลยแม้แต่
ซักรั้ง...เลยนึก
ว่าเธอเกลียดฉัน
อยู่ซะอีกเนี่ย

เอ
?

พอมารู้ตัว
ฉันก็เคยไป
บ้านเซโตะคุง
มาแล้ว

ไปเที่ยว
ค้างคืน
กับเซโตะคุง
แล้ว

มันน่า
ประหลาด
จริงๆ
แฉะ

อิโอริจัง
อยากจะพูด
อะไรนะ...

เซโตะคุง
เหมือนกับ
พวกผดุง
ความถูกต้อง
เลย

เอ
?

ก็อย่าง
ตอนที่เรื่อง
ถ่ายนัต
ตอนนั้นใช่
จริงๆ

หา
...
เอ
?

ก็มี
อะไร
บาง
อย่าง
นะ

อะไรไม่เข้าใจ
แต่ซักรั้ง
เตรียมขึ้นมา
แฉะ

มีอะไร
บางอย่าง
จั้นพรอ
?

เอ
...

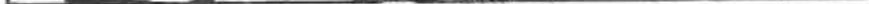

ตีตึกตีตึก

พวก!!
ได้ตัวปากไม่ตรง
กับใจ มันวิ่งกลับมา
หาฉันอีกแล้ว

เซโตะ
คง
นะ

กับ
ฉัน
แล้ว
...

หา?
นั่น...นั่นมัน
!!

เธอกำลังคิด
จะถามความรู้สึก
ของฉันนี่นา
?

แบบนี้
ได้จังหวะ
บรรยายภาค
ที่ตีแล้วนี่?

ถึงจะสารภาพรัก
ออกไปเธอก็คงตอบ
โอเคแน่ จริงมั๊ย!?!?

เอ่อ
...

"กับเธอนะรี?
ฉันไม่ได้คิดอะไร
ด้วยซึ่กหน่อย"
ตอบเธอออกไป
แบบนี้เลยซี

อ้าก!!
จะโดนไล่ตัว
ปากไม่ตรง
กับใจซ้า
ครอบงำ
อีกแล้ว

โยชิ
ซึ่ก
!!

จะ
จะ

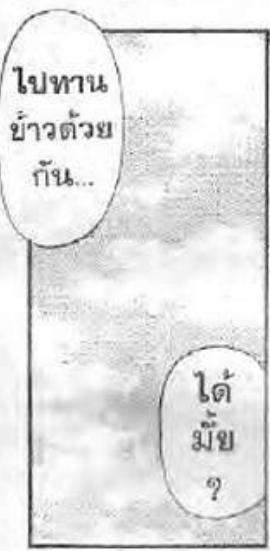
เอื้อ

คือ

วันมะรืน...
วันที่ 3 ตุลาคม
นี่เป็นวันเกิด
ของฉัน

ดูเหมือนทั้งอิชิกิ...
ทั้งเทราทานิ
วันนั้นต่างก็ติดธุระ
กันหมดโยชิซึกิ
ว่างมั๊ย...?

ไปทาน
ข้าวด้วย
กัน...

ได้
มั๊ย
?

ทว่า!!
วิหัตของฉันทัน
ไม่ตีฉันสิ พาล
จะเ็นเย?

ได้

ได้
สิ

สำเร็จ
เสอตอบโอเคแล้ว
ถึงจะอ้อมไปนิด
แต่ก็สำเร็จนะ

เรื่องที่จะ
ขอเรื่องคือ
เรื่องนี้
เพร้อ?

อ้อ...
ชอบใจ
นะ

แต่เสียดาย
บรรยากาศเมื่อกี้
ซะมัดเลยน้า...
เอานะ...

เมื่อกี้เอาชนะ
เจ้าตัวปากไม่ตรง
กับใจได้ด้วยสุด
ยอดไปเลยนะ

ดีละ...ในวันนั้น
จะต้องสารภาพรัก
กับเธอให้
เด็ดขาด!!

เอื้อ
?

จบตอน/เดือนเมษายน ๒๕๕๖
ลิขสิทธิ์โดย ไลน์

